

1. Nincs ma-ra-dan-dó vá-ro-sunk A föl-dön, a-hol

la-ko-zunk; De szí-vünk, lel-künk bol-dog már, Mert

ö-rök-sé-günk készen vár, Mert ö-rök-sé-günk készen vár. M.R.

2. Nincs maradandó városunk; / Az égi honba vágyódunk, /
Mert Sionban nincs elmúlás, / Csak fény van ott és ragyogás, / Csak
fény van ott és ragyogás!

3. Ó! édes, égi örök hon! / Te áldott, békés otthonom; / A vá-
gyak szárnyán, Istenem, / A szívem hozzád emelem, / A szívem
hozzád emelem.

4. Csak várj én szívem, csitulj el: / A boldog nap még nem
jött el, / Csak tegyed azt, mit Isten mond: / S az újföldön lesz
otthonod, / S az újföldön lesz otthonod.